

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 3T/131/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6618010523
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Lóška
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2018:6618010523.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec na hlavnom pojednávaní konanom 22. novembra 2018 predsedom senátu JUDr. Ladislavom Lóškom a prísediacimi Dušanom Zelenkom a Pavlom Markom , takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný Z. Y., nar. XX.XX.XXXX v R., trvale bytom K. č. XXX, toho času U.O.,

s a u z n á v a z a v i n n é h o , ž e

dňa 09.08.2018 okolo 20:30 hod. po vzájomnej dohode s V. v obci K. vošli bez súhlasu na oplotený pozemok pri dome č. XX majiteľa W.X tak, že preskočili oplotenie, následne obžalovaný prišiel k vstupným vchodovým dverám jednopodlažného domu bez popisného čísla, kde zakričal „otvor dvere“, potom kopol do dverí nohou, čím došlo k odkvačeniu dverí z pántov a ich otvoreniu ako aj k rozbitiu časti presklenej tabule v hornej časti dverí, nakoniec obžalovaný s maloletým J. A. vošli do vnútra rodinného domu, kde obžalovaný tam prítomnému M. povedal: „Dajte peniaze“, načo W. M. odpovedal že: „Nedám peniaze“, a potom ho obžalovaný udrel najmenej jedenkrát zatvorenou päšťou do oblasti tváre vpravo, na čo W. M. opakovane vyzýval obžalovaného, aj maloletého, aby z domu odišli, hovoril im, že on je starý človek a nech ho nechajú, títo však aj napriek jeho výzvam v dome zostali, prehľadali interiér, peniaze však nenašli a tak z domu odišli preč, čím bola spôsobená škoda poškodením okna a dverí W. M. vo výške 22 Eur a podľa predbežnej lekárskej správy mu bola spôsobená tržná rana obočia vpravo s dobou liečby a PN do 6 dní,

t e d a

- spoločným konaním proti inému použil násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci a spáchal uvedený čin závažnejším spôsobom konania s poukazom na ustanovenie § 138 písm. e Tr. zák. - vlámaním a na chránenej osobe s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. e Tr. zák. - na osobe vyššieho veku,
- spoločným konaním neoprávnene vznikol do obydlija iného a spáchal uvedený čin prekonaním prekážky, ktorej účelom je zabrániť vniknutiu a na chránenej osobe s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. e Tr. zák. - na osobe vyššieho veku

t ý m s p á c h a l

- spolupáchateľstvo zločinu lúpeže podľa § 20 k § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/, písm. d/ Tr. zák.
- spolupáchateľstvo zločinu porušovanie domovej slobody podľa § 20 k § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b/, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona

Za to sa
o d s u d z u j e

Podľa § 188 ods. 2, § 41 ods. 1, § 36 písm. l, § 38 ods. 2, 3, § 39 ods. 1 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. súd obžalovaného pre výkon trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obžalovaný je povinný nahradiť poškodenému W. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom K.2 spôsobenú škodu vo výške 22 Eur.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Lučenec podal dňa 23.10.2018 na tunajší súd obžalobu na obvineného Z. Y., nar. XX.XX.XXXX pre zločin lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c), písm. d) Trestného zákona a zločin porušovania domovej slobody spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b), ods. 3 písm. a) Trestného zákona.

Predseda senátu nariadil hlavné pojednávanie na deň 22.11.2018. Hlavného pojednávania sa zúčastnil obžalovaný, ako aj jeho obhajca. Po otvorení hlavného pojednávania súd zistil, že obžalovaný a obhajca chceli konať o dohode o vine a treste, avšak prokurátor s takýmto konaním nesúhlasil.

Obžalovaný Z. Y. na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, že je vinný. Na všetky ustanovenia v zmysle § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Tr. poriadku, ktoré mu súd prečítal, obžalovaný odpovedal, že rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý mu je kladený za vinu, bol poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, rozumie právnej kvalifikácii, bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestné činy kladené mu za vinu a dobrovoľne sa priznal a uznal vinu za súdený skutok. Prokurátor v stanovisku, odporučil vyhlásenie obžalovaného prijať. Súd vyhlásenie obžalovaného o vine prijal a vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku sa nevykoná a vykonajú sa dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Súd nemal pochybnosti o tom, že obžalovaný svojím konaním naplnil znaky zločinu lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c), písm. d) Trestného zákona a zločinu porušovania domovej slobody spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b), ods. 3 písm. a) Trestného zákona.

Podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona, kto proti inému použije násilie alebo hrozbu bezprostredného násillia v úmysle zmocniť sa cudzej veci, potrestá sa odňatím slobody na tri roky až osem rokov.

Podľa § 188 ods. 2 písm. c), písm. d) Trestného zákona, odňatím slobody na sedem rokov až dvanásť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 <aspi://module='ASPI'&link='300/2005%20Z.z.%2523188'&ucin-k-dni='30.12.9999'>

c) závažnejším spôsobom konania,

d) na chránenej osobe.

Podľa § 20 Trestného zákona, ak bol trestný čin spáchaný spoločným konaním dvoch alebo viacerých páchatel'ov (spolupáchatelia), zodpovedá každý z nich, ako keby trestný čin spáchal sám.

Podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona, kto neoprávnene vnikne do obydlia iného alebo tam neoprávnene zotrvať, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa § 194 ods. 2 písm. b) Trestného zákona, odňatím slobody na jeden rok až päť rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 <aspi://module='ASPI'&link='300/2005%20Z.z.%2523194'&ucin-k-dni='30.12.9999'> prekonaním prekážky, ktorej účelom je zabrániť vniknutiu.

Podľa § 194 ods. 3 písm. a) Trestného zákona, odňatím slobody na tri roky až osem rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 <aspi://module='ASPI'&link='300/2005%20Z.z.%2523194'&ucin-k-dni='30.12.9999'> alebo <aspi://module='ASPI'&link='300/2005%20Z.z.%2523194'&ucin-k-dni='30.12.9999'> voči chránenej osobe.

Vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný urobil vyhlásenie o vine, súd ďalej vykonal dokazovanie len o treste. Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd vychádzal najmä zo zásad upravených v ustanovení § 34 ods. 1, 4 Tr. zákona, podľa ktorých má trest zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pri ukladaní trestu súd obligatórne prihliadol podľa § 38 ods.2 Tr. zákona na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností. V prípade obžalovaného Z. Y. súd vyhodnotil ako poľahčujúcu okolnosť, že obžalovaný sa ku skutku priznal a trestný čin úprimne oľutoval (§ 36 písm. l) Tr. zákona).

Z odpisu z registra trestov súd zistil, že obžalovaný Z. Y. má v odpise celkom 2 záznamy, z toho v prvom prípade odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Lučenec sp.zn. 22T/124/2012 zo dňa 21.06.2012 pre trestný čin krádeže podľa § 20 k § 212 ods. 2 písm. d) Tr. zákona, za ktorý mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 2 (dva) mesiace s podmieneným odkladom výkonu trestu do skúšobnou dobou v trvaní 1 (jeden) rok do 26.07.2013, odpustenie trestu amnestiou dňa 02.01.2013 a preto sa na obžalovaného hľadí ako keby nebol odsúdený; v druhom prípade bol obžalovaný odsúdený rozsudkom Okresného súdu Lučenec sp.zn. 3T/112/2013 zo dňa 18.06.2013 pre trestný čin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. d) Tr. zákona, za ktorý mu bol uložený trest povinnej práce v trvaní 100 (sto) hodín, ktorý obžalovaný vykonal dňa 13.11.2013, preto sa na neho hľadí ako keby nebol odsúdený. Na záznamy v odpise z registra trestov súd tak zo zákona nemohol prihliadať ako na príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zákona, ale zároveň nemohol konštatovať ani poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr. zákona.

Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov súd zistil, že obžalovaný dňa 02.02.2018 spáchal priestupok ako chodec bez reflexných prvkov podľa § 22 ods. 1 písm. l) zákona č. 372/1990 Zb. a dňa 04.03.2018 spáchal priestupok v zmysle § 22 ods. 1 písm. e) zákona č. 372/1990 Zb. na tom skutkovom základe, že bol zastavený na miestnej komunikácii 50 m pred obcou Kotmanová v smere na Y. K., po tom čo tlačil dvojkolesový ručný vozík o šírke 90 cm, pričom bol poučený a vyzvaný k dychovej skúške, prístrojom Alco Quant mu bola nameraná hodnota 0,44 mg/l alkoholu v dychu. Za uvedený priestupok mu bola uložená pokuta vo výške 150,00 Eur.

Obžalovanému Z. Y. bol ukladaný úhrnný trest odňatia slobody podľa § 41 ods. 1 Tr. zákona, keďže mu súd ukladal trest za dva trestné činy (spáchané v jednočinnom súbehu), trest mu ukladal podľa trestnej sadzby vzťahujúcej sa na trestný čin z nich najprísnejšie trestný, pričom vychádzal tiež z použitia § 38 ods. 2, 3 Tr. zákona a použitie § 39 ods. 1 Tr. zákona. Pri ukladaní trestu bolo prihliadané predovšetkým na osobu obžalovaného, ktorý už bol v minulosti dvakrát trestne stíhaný pre prečin, dvakrát mu bola daná šanca na nápravu, kedy mu boli uložené alternatívne tresty, teda u odsúdeného nejde o ojedinelé vybočenie z vedenia riadneho spôsobu života a preto súd rozhodol o uložení nepodmienečného trestu odňatia slobody. Pri určovaní výmery trestu súd následne povinne (§38 ods. 2 Trestného zákona) prihliadol na pomer poľahčujúcich a príťažujúcich okolností s tým, že prevažoval pomer poľahčujúcich okolností, preto došlo k úprave trestnej sadzby v zmysle § 38 ods. 3 Tr. zákona a upravená trestná sadzba bola stanovená v rozpätí 7 rokov až 10 rokov a 4 mesiace.

V danom prípade na jednej miske váh sú význam chráneného záujmu, ktorý bol činom dotknutý (záujem chránený Trestným zákonom v ochrane cudzieho majetku) a následok (porušenie a ohrozenie záujmu chráneného Trestným zákonom v podobe ochrany cudzieho majetku), na druhej miske ostatné okolnosti určujúce spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a osoba obžalovaného, jeho pomery a možnosť nápravy.

Po vzhľadnutí všetkých okolností prípadu súd dospel k záveru, že pôsobiť na obžalovaného prísny, hoci zákonným, nepodmienečným trestnom odňatia slobody, vo výmere trestnej sadzby upravenej tak, ako je vyššie uvedené, by bolo neprimerane prísne. Súd má zároveň za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu obžalovaného postačuje aj trest kratšieho trvania a preto bolo použité mimoriadne zmierňovacie ustanovenie zakotvené v § 39 ods. 1 Trestného zákona, ktoré umožňuje obžalovanému uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného Trestného zákona a obžalovanému

súd mimoriadne znížil trest odňatia slobody na 3 (tri) roky nepodmienečne, pričom súd vzal na zreteľ aj povahu, charakter, závažnosť a spôsob spáchania činu vrátane jeho následku, osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Súd zaradil obžalovaného Z. Y. podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, keďže v dobe posledných 10 rokov nebol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

O nároku poškodeného W. M. na náhradu škody, ktorý bol uplatnený riadne a včas, súd rozhodol tak, že obžalovaný je povinný nahradiť poškodenému spôsobenú škodu vo výške 22 Eur.

Poučenie:

: Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho oznámenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici.